

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18429/2024
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Игор Прокоповић, адвокат из ..., против туженог А.Д. „Електромрежа Србије“ Београд, кога заступа пуномоћник Срђан Арсић, адвокат из ..., ради утврђења права службености и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2715/23 од 13.06.2024. године, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2715/23 од 13.06.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2715/23 од 13.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 12323/2020 од 20.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди постојање права стварне службености на послужном добру које је у својини тужиоца, непокретност на к.п. бр. .. уписане у л.н. .. к.о. ..., а у корист туженог као власника повласног добра – далековода 400 кв бр. .. ТЦ Ниш 2-ТЦ Лесковац 2. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде за успостављену законску стварну службеност прелаза далековода ближе описаног у ставу првом изреке, који је у власништву туженог, на к.п. .. уписане у л.н. бр. .. за к.о. ..., која је у власништву тужиоца, исплати 19.655,00 динара са законском затезном каматом од 20.03.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 78.526,00 динара са законском затезном каматом од дана падања у доцњу до исплате.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 2715/23 од 13.06.2024. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П 12323/2020 од 20.03.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији туженог. Предмет тражене правне заштите је утврђење постојања права стварне службености и исплата накнаде због конституисане законске стварне службености проласка кабла електричне енергије (далековод) ваздушним путем изнад катастарске парцеле у власништву тужиоца, о којем је одлучено на основу одредбе члана 51. и 53. став 1. и 3. Закона о основама својинскоправних односа. Побийана одлука о обавези туженог да тужиоцу исплати одговарајућу новчану накнаду донета је у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године, а оцена приговора застарелости зависи од утврђења чињенице стављања у функцију одговарајуће електромереже добијањем употребне дозволе у сваком конкретном случају, па с тим у вези није потребно уједначавање судске праксе.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења и исплате новчане накнаде поднета је 29.12.2020. године, а вредност предмета спора је 19.655,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**